

6. juli 2018

Vejledning om registrering af og underretning om offentlige og private behandlingssteder samt offentliggørelse af tilsynsrapporter m.v.

Indholdsfortegnelse

- 1. Anvendelsesområde**
 - 1.1. Rammerne for tilsynet og formålet med registrering af og underretning om behandlingssteder
 - 1.2. Behandlingssteder omfattet af Styrelsen for Patientsikkerheds registrerings- og tilsynsordning og ansvaret for at foretage registrering
 - 1.2.1. Behandling
 - 1.2.2. Sundhedspersoner
 - 1.2.3. Selvstændig virksomhed
 - 1.2.4. Virksomheder, der ikke anses som behandlingssteder efter RBT-bekendtgørelsen
 - 1.3. Registrering af ét eller flere behandlingssteder
 - 1.4. Behandlingssteder undtaget fra registreringspligt
- 2. Registrering af og underretning om behandlingssted**
 - 2.1. Fremgangsmåden ved registrering
 - 2.1.1. Private behandlingssteder
 - 2.1.2. Kommunale behandlingssteder
 - 2.1.3. Regionale behandlingssteder
 - 2.1.4. Statslige behandlingssteder
 - 2.2. Underretningspligt for behandlingssteder undtaget fra registrering
- 3. Registrering af ændringer og afregistrering**
- 4. Registreringskategorier og gebyr**
 - 4.1. Registreringskategorier
 - 4.2. Gebyrer og gebyropkrævning
 - 4.2.1. Behandlingssteder, der kun har frivilligt ulønnet sundhedspersonale, er undtaget fra gebyr
 - 4.2.2. Dispensation for betaling af gebyr
- 5. Offentliggørelse af oplysninger fra Behandlingsstedsregistret samt tilsynsrapporter og sammenfatninger**
 - 5.1. Styrelsen for Patientsikkerheds offentliggørelse af tilsynsrapporter og sammenfatninger
 - 5.2. Behandlingssteders pligt til at offentliggøre tilsynsrapporter
- 6. Straffebestemmelser**
- 7. Overgangsregler og ophævelse af tidligere vejledning**

1. Anvendelsesområde

Reglerne om registrering af, underretning om og tilsyn med offentlige og private behandlingssteder samt offentliggørelse af tilsynsrapporter m.v. er fastsat i § 213, § 213 a, § 213 b, § 213 c, § 213 d, 213 e, og § 272 i sundhedsloven, jf. lovebekendtgørelse nr. 191 af 28. februar 2018, som ændret ved lov nr. 730 af 8. juni 2018, samt i bekendtgørelse nr. 976 af 27. juni 2018 om registrering af, underretning om og tilsyn med offentlige og private behandlingssteder m.v.

Vejledningen uddyber og præciserer reglerne i bekendtgørelse om registrering af, underretning om og tilsyn med offentlige og private behandlingssteder m.v., som i det følgende bliver benævnt RBT-bekendtgørelsen.

Vejledningen omhandler registreringspligt, registreringskategorier, registreringsgebyr og underretningspligt. Vejledningen omhandler også offentliggørelse af registrerede behandlingssteder, tilsynsrapporter og sammenfatninger m.v.

1.1. Rammerne for tilsynet og formålet med registrering af og underretning om behandlingssteder

Styrelsen for Patientsikkerhed fører det overordnede tilsyn med sundhedsforholdene og et reaktivt tilsyn med den sundhedsfaglige virksomhed på sundhedsområdet, herunder på behandlingssteder. Styrelsen gennemfører desuden løbende planlagte tilsyn med udvalgte behandlingssteder ud fra en løbende vurdering af, hvor der kan være størst risiko for patientsikkerheden. Reglerne herom er fastlagt i sundhedsloven § 213, stk. 1 og 2.

Formålet med Styrelsen for Patientsikkerheds planlagte risikobaserede tilsynsbesøg er at vurdere og sikre patientsikkerheden på behandlingsstederne.

For at styrelsen kan få overblik over alle behandlingssteder, skal de registrere sig i styrelsens Behandlingsstedsregister eller underrette styrelsen om virksomheden. Styrelsen anvender registeret som led i udvælgelsen af behandlingssteder, der skal have tilsynsbesøg. Valget af behandlingssteder, der skal have tilsynsbesøg, sker på baggrund af temaer, som styrelsen fastlægger og udmelder hvert år. De udmeldte temaer kan ses på styrelsens hjemmeside www.stps.dk.

1.2. Behandlingssteder omfattet af Styrelsen for Patientsikkerheds registrerings- og tilsynsordning og ansvaret for at foretage registrering

Ved et behandlingssted forstås en *selvstændig virksomhed*, hvor eller hvorfra en eller flere *sundhedspersoner* udfører *behandling*, jf. RBT-bekendtgørelsens § 2, stk. 1. Der er således tre betingelser, der alle skal være opfyldt, for at der er tale om et behandlingssted omfattet af registrerings- og tilsynsordningen. Se om de enkelte betingelser afsnit 1.2.1-1.2.3 nedenfor.

Behandlingssteder, hvor der udføres behandling, kan eksempelvis være sygehusafdelinger, plejecentre, plejehjem, sociale tilbud, centre for misbrugsbehandling, sundhedscentre, genoptræningscentre, hjemmesygepleje, sundhedspleje, almene lægepraksisser, speciallægepraksisser, internetbaserede lægetjenester, lægevagtordninger, præhospitale enheder, vaccinationsklinikker, herunder på apoteker, tandlægepraksisser, kiropraktorklinikker, fysioterapiklinikker, jordemoderklinikker, ergoterapeutklinikker, fodterapeutklinikker, bandagistklinikker, tandplejeklinikker, klinisk tandteknikklinikker, klinisk diætistklinikker, optikervirksomheder, osteopatvirksomheder og kosmetiske klinikker, jf. RBT-bekendtgørelsen § 1, stk. 1. Der kan også være tale om kaserner samt fængsler og arresthuse, hvor sundhedspersoner udfører behandling.

Alle offentlige og private behandlingssteder, hvor eller hvorfra sundhedspersoner udfører behandling, er omfattet af Styrelsen for Patientsikkerheds risikobaserede tilsyns- og registreringsordning med undtagelse af nærmere bestemte behandlingssteder.

Ved offentlige behandlingssteder forstås kommunale, regionale og statslige behandlingssteder. Eksempler på kommunale behandlingssteder er hjemmesygepleje, sundhedspleje, sundhedscentre, plejecentre, genoptræningscentre, sociale tilbud, herunder bosteder, botilbud og opholdssteder, specialskoler samt centre for misbrugsbehandling.

Regionale behandlingssteder kan eksempelvis være sygehusenheder, som sygehusafdelinger, og det kan være psykiatriske bosteder, centre for misbrugsbehandling og sundhedshuse m.v.

Statslige behandlingssteder er f.eks. Kriminalforsorgens fængsler og arresthuse og Forsvarets tjenestesteder m.v., hvor der foregår sundhedsfaglig behandling.

Private behandlingssteder er behandlingssteder, der ikke er offentligt ejet. Dette gælder også, hvor det private behandlingssted udfører opgaver efter aftale eller overenskomst med det offentlige. Private behandlingssteder kan være personejede eller ejet af et selskab, f.eks. et ApS, I/S eller A/S, og de kan være selvejende organisationer, eller ejet af fonde og foreninger m.v.

Behandlingsstederne skal registrere sig i Styrelsen for Patientsikkerheds Behandlingsstedsregister. Dog skal hvert regionsråd registrere sine sygehusenheder. Se RBT-bekendtgørelsen § 1, stk. 2.

De nærmere bestemte behandlingssteder, der er undtaget fra registrering og dermed fra planlagte risikobaserede tilsyn skal i stedet underrette Styrelsen for Patientsikkerhed om deres virksomhed, se afsnit 2.2. og afsnit 7 om overgangsregler.

Nye behandlingssteder skal være registreret i Behandlingsstedsregistret, inden behandlingsstedet påbegynder behandling af patienter. Se RBT-bekendtgørelsen § 1, stk. 3.

Pligten til at foretage registrering påhviler behandlingsstedet. Behandlingsstedet skal selv registrere sig. I praksis påhviler pligten til at foretage registrering ejeren af behandlingsstedet – en fysisk eller juridisk person. Behandlingsstedet er også selv ansvarlig for at opdatere registrerede oplysninger om behandlingsstedet.

Statslige, regionale og kommunale myndigheder samt private sygehuse m.v. kan i kraft af deres ejerskab vælge at foretage registreringen på vegne af nogle eller alle deres behandlingssteder. Hvert regionsråd skal dog registrere sine sygehusenheder, herunder sygehusafdelinger.

1.2.1. Behandling

Registreringspligten påhviler steder, der udfører behandling, jf. RBT-bekendtgørelsens § 2, stk. 1. Behandling omfatter al sundhedsfaglig behandling, som udføres af autoriserede sundhedspersoner eller deres medhjælp, herunder undersøgelse, diagnosticering, sygdomsbehandling, fødselshjælp, genoptræning, sundhedsfaglig pleje samt forebyggelse og sundhedsfremme i forhold til den enkelte patient, jf. RBT-bekendtgørelsen § 2, stk. 3. Der er tale om det samme behandlingsbegreb som efter sundhedslovens § 5.

Behandling efter bestemmelsen forudsætter, at der er tale om et konkret patient-behandler forhold. Der skal således være tale om en behandling, der er målrettet den enkelte patient. Holdundervisning eller holdtræning f.eks. i sund levevis eller rygøvelser anses ikke som sundhedsfaglig behandling. Styrelsen for Patientsikkerheds risikobaserede tilsyn omfatter derfor ikke sådan undervisnings- og træningsvirksomhed.

Lægeerklæringer

Udarbejdelse af lægeerklæringer anses som sundhedsfaglig behandling, hvis lægen undersøger patienten til brug for erklæringen eller udarbejder erklæringen på grundlag af sit forudgående kendskab til patienten. Sådant selvstændigt virksomhed anses som et registreringspligtigt behandlingssted.

Se afsnit 1.2.4. b om visse former for lægeerklæringsvirksomhed, der ikke anses som behandlingssteder efter praksis.

1.2.2. Sundhedspersoner

Det er en betingelse for registreringspligten, at behandlingen udføres af sundhedspersoner. Ved sundhedspersoner forstås personer, der er autoriseret af Styrelsen for Patientsikkerhed til at varetage sundhedsfaglige opgaver og personer, der handler på disses ansvar, jf. RBT-bekendtgørelsens § 2, stk. 4. Efter lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed omfatter autoriserede sundhedspersoner; læger, tandlæger, kiropaktorer, sygeplejersker, jordemødre, ergoterapeuter, fysioterapeuter, bioanalytikere, kliniske diætister, radiografer, bandagister, kliniske tandteknikere, tandplejere, optikere, kontaktlinseoptikere, optometriste, fodterapeuter, og social- og sundhedsassistenter og osteopater.

Modsat er f.eks. fodplejere ikke autoriserede, og de falder derfor uden for begrebet sundhedspersoner, medmindre de handler på en sundhedspersons ansvar.

Private behandlingssteder uden sundhedspersoner er således ikke omfattet af registreringspligten, selvom de bliver offentligt finansieret eller modtager tilskud fra det offentlige.

Eksempelvis er alternative behandlingssteder, hvor alternative behandlere udfører f.eks. manipulationsbehandling, zoneterapi eller akupunktur, ikke behandlingssteder, medmindre de alternative behandlere tilhører en af ovennævnte autorisationsgrupper eller udfører delegerede opgaver. Se afsnit 1.2.4. om virksomhed, der ikke er omfattet af registrerings- og tilsynsordningen.

Delegation af forbeholdt virksomhed

Visse autoriserede sundhedspersoner har efter autorisationsloven et forbeholdt virksomhedsområde. Det gælder bl.a. læger, tandlæger, tandplejere og jordemødre. De kan i almindelighed delegere udførelsen af undersøgelser og behandlinger, der efter lovgivningen som udgangspunkt kun må udføres af dem (forbeholdt virksomhed), til andre sundhedspersoner. Forbeholdt virksomhed kan også delegeres til personer, der ikke har en sundhedsfaglig baggrund. Disse personer bliver medhjælp for den autoriserede sundhedsperson og derved selv til en sundhedsperson i sundhedslovgivningens forstand. Når en medhjælp udfører f.eks. lægedelegeret behandling, sker det således som medhjælp for lægen og på lægens ansvar.

Udførelsen af vaccinationer, blodprøvetagning og håndtering af medicin er eksempler på sundhedsfaglig virksomhed, som primært er forbeholdt for læger. Lægedelegation af sådan behandling kan blandt andet forekomme på behandlingssteder som vaccinationsklinikker, herunder apoteker, på laboratorier, bosteder og plejecentre.

Nogle behandlingssteder udfører kun sådan delegeret virksomhed.

Når f.eks. farmakonomer udfører influenza- og rejsevaccinationer på vaccinationsklinikker, herunder apoteker m.v., sker det efter lægedelegation, og disse klinikker skal derfor registreres som behandlingssteder.

Sociale tilbud, herunder bosteder med læger, der er ansvarlige for beboeres psykiatriske behandling og misbrugsbehandling m.v., eller med sygeplejersker, der håndterer beboernes lægeordnede medicin, anses som behandlingssteder, idet de tilbyder behandling ved autoriserede sundhedspersoner. Andre bosteder har personale uden sundhedsfaglig uddannelse men med en socialpædagogisk baggrund, der håndterer beboernes medicin. Personalet udfører her lægedelegeret behandling som medhjælp for lægen og anses følgelig som sundhedspersoner. Disse bosteder er derfor også behandlingssteder.

Det samme gælder for andre sociale tilbud som opholdssteder og lignende samt specialskoler for børn og voksne med funktionsnedsættelser af fysisk, psykisk og sansemæssig karakter og STU (særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse) m.v., hvis disse steder som en fast del af tilbuddet tilbyder sundhedsfaglig behandling, herunder håndtering af lægeordneret medicin for deres brugere (patienter).

Se om andre steder, som dagtilbud, skoler, skolefritidsordninger og lignende i afsnit 1.2.4. om virksomheder, der ikke anses som behandlingssteder.

Også på kosmetiske klinikker, hvor sygeplejersker, kosmetologer eller andre udfører kosmetisk behandling med Botulinumtoxin eller fillers m.v. sker det efter lægedelegation. Disse klinikker udfører således lægedelegeret behandling og skal derfor også registreres som behandlingssteder.

1.2.3. Selvstændig virksomhed

Registreringspligten gælder kun for selvstændig virksomhed, jf. RBT-bekendtgørelsen § 2, stk. 1. Ved en selvstændig virksomhed menes her en virksomhed, der drives af en fysisk person i dennes egenskab af arbejdsgiver eller selvstændigt erhvervsdrivende eller af en juridisk person. En selvstændig virksomhed er typisk kendetegnet ved at have sin egen selvstændige ledelse og i mange tilfælde eget CVR-nummer og/eller P-nummer. Det er dog ikke en forudsætning, at der er tale om en virksomhed, som er registreret i virk.dk.

Hvis en sundhedsperson, f.eks. en fysioterapeut kun udfører behandling som led i et ansættelsesforhold, anses den pågældendes virksomhed ikke som en selvstændig virksomhed. Fysioterapeuten er udelukkende omfattet af ansættelsesstedets registrering i Behandlingsstedsregistret, og skal derfor ikke selv registrere en virksomhed.

Konsulentvirksomhed

En sundhedspersons konsulentvirksomhed, hvorfra sundhedspersonen kører ud til patienter og udfører behandling eller kører ud på andre behandlingssteder og udfører patientbehandling, anses som en selvstændig virksomhed, der skal registreres som behandlingssted. Honorar for behandlingen bliver udbetalt enten til virksomheden, uanset om virksomheden har et CVR-nummer eller ej, eller udbetalt som B-indkomst.

Regionale lægevagtordninger

Lægevagtordningerne anses som selvstændige behandlingssteder. Hvis lægevagtordningen i en region har flere faste lokaliteter, hvor eller hvorfra funktionen udføres, skal hvert enkelt sted lade sig registrere, så den enkelte adresse er registreret.

Det er udelukkende lægevagtordningen som organisation, der skal lade sig registrere. De enkelte vagtlæger knyttet til de regionale lægevagtordninger skal ikke lade sig registrere, fordi de enkelte vagtlægers virksomhed ikke anses som behandlingssteder efter RBT-bekendtgørelsen § 2, stk. 7. Se nærmere herom i afsnit 1.2.4.a om virksomhed, der ikke anses som behandlingssteder.

Behandling af patienter i udlandet via internettet

En selvstændig virksomhed, der er etableret i Danmark, og som herfra tilbyder internetbaseret behandling udelukkende af patienter i udlandet, herunder i form af telemedicin, er ligeledes omfattet af registrerings- og tilsynsordningen. Virksomheden skal derfor registreres som behandlingssted.

1.2.4. Virksomhed der ikke er omfattet af registrerings- og tilsynsordningen

Visse typer af virksomhed anses efter RBT-bekendtgørelsens regler ikke for behandlingssteder. Ligeledes anses en række bestemte typer af virksomhed efter praksis - som beror på en fortolkning af de i afsnit 1.2.1-1.2.3. nævnte betingelser - ikke som behandlingssteder. Sådant virksomhed skal derfor ikke registreres i Behandlingsstedsregistret, og der skal ikke underrettes om den til Styrelsen for Patientsikkerhed.

a. Virksomhed, der ikke anses som behandlingssteder efter RBT-bekendtgørelsen

Familie og venner

Behandlingssteder omfatter ifølge RBT-bekendtgørelsen § 2, stk. 6, ikke sundhedspersoners lejlighedsvis og ulønnede behandling af familie og venner m.v. Typisk er der tale om en håndsrækning i ny og næ til familie, venner og kolleger uden modydelse. Denne type virksomhed anses ikke for at være en selvstændig virksomhed, og den skal derfor ikke registreres

Virksomheder der udfører behandling for lægevagtordninger.

Behandlingssteder omfatter efter RBT-bekendtgørelsen § 2, stk. 7, ikke virksomheder, der udelukkende udfører sundhedsfaglig behandling for registrerede regionale lægevagtordninger. Vagtlægerne sidestilles her med ansatte, da de bliver ledet af ledelsen i lægevagtordningen, og er undergivet lægevagtordningens bindende instrukser, uddannelseskrav og sanktionssystem.

Autoriserede psykologer

Det følger af RBT-bekendtgørelsen § 2, stk. 8, at klinikker, som udfører behandling udelukkende ved autoriserede psykologer, ikke anses som behandlingssteder. Autoriserede psykologer er ikke autoriseret af Styrelsen for Patientsikkerhed og er dermed ikke autoriserede sundhedspersoner. Sådanne klinikker med psykologer er ikke omfattet af styrelsens tilsyn, jf. autorisationslovens § 5, stk. 3, men af psykolognævnets kompetence efter bekendtgørelse af lov om psykologer m.v.

Hvis et behandlingssted tilbyder både psykologisk behandling ved psykologer og f.eks. psykiatrisk behandling ved speciallæger i psykiatri, er behandlingsstedet registreringspligtigt, fordi det tilbyder behandling ved sundhedspersoner, som er underlagt Styrelsen for Patientsikkerheds tilsyn.

b. Virksomhed, der ikke anses som behandlingssteder efter administrativ praksis

I nogle tilfælde kan der opstå tvivl om, hvorvidt visse former for virksomhed er omfattet af registrerings- og tilsynsordningen. I det følgende gennemgås eksempler på virksomhed, der ifølge Styrelsen for Patientsikkerheds administrative praksis ikke anses som behandlingssteder, og dermed ikke skal registreres i Behandlingsstedsregistret eller underrettes om til Styrelsen for Patientsikkerhed.

Private hjem

Patienters private hjem anses ifølge praksis ikke som behandlingssteder. Udfører eksempelvis hjemmesygeplejen eller sundhedsplejen behandling af en borger i dennes private hjem, skal dette private hjem ikke særskilt registreres, da det ikke anses som et selvstændigt behandlingssted. Hvis patientens private hjem undtagelsesvist er indrettet som et fast døgnbemandet behandlingssted, skal virksomheden, som giver behandlingen, dog registrere hjemmet som et behandlingssted. Det kan eksempelvis være en kommunes eller virksomheds døgnbemandede faste sundhedsfaglige behandling af en borger.

Behandling i akutte situationer

Sundhedspersoner kan f.eks. være træner, leder eller publikum, og i den egenskab yde førstehjælp eller anden indledende behandling i en akut situation. Sundhedspersonen udfører ikke herved en virksomhed, der ifølge praksis anses som en selvstændig virksomhed.

Hvis eksempelvis en kiropraktor eller en fysioterapeut er træner for et sportshold og i en akut situation bruger sin sundhedsfaglige baggrund til at yde førstehjælp eller indledende behandling til en spiller, der falder og forvrider benet, skal kiropraktoren og fysioterapeuten ikke registrere en virksomhed som behandlingssted af den grund.

Eksempelvis skal en læge heller ikke registrere en virksomhed som behandlingssted, fordi lægen som forbipasserende yder førstehjælp ved en ulykke eller er med på en spejderlejr tur som leder eller forældre, og der opstår en akut situation, hvor en af spejderne f.eks. får et epileptisk anfald, og lægen bruger sin sundhedsfaglige baggrund til at afhjælpe situationen.

Visse former for erklæringsvirksomhed

I nogle tilfælde udarbejder læger kun erklæringer til *administrative* formål alene på baggrund af journaloplysninger og uden forudgående undersøgelse af eller kendskab til patienten. Det kan være til brug for f.eks. kommuners eller forsikrings- og pensionssekskabers behandling af sager om sociale ydelser, førtidspension, erstatning m.v. Her er ikke tale om sundhedsfaglig behandling. Virksomheden skal derfor ikke registreres i Behandlingsstedsregistret. Se afsnit 1.2.1. om lægeerklæringsvirksomhed, der anses som registreringspligtig virksomhed.

Sociale tilbud, der ikke udfører sundhedsfaglig behandling

Nogle sociale tilbud udfører ikke sundhedsfaglig behandling som en fast del af deres tilbud, og de anses derfor ikke som behandlingssteder. Det kan f.eks. være bosteder, hvor beboerne selv har kontakt med egen

læge m.v. og selv opbevarer og doserer egen medicin. Se om bosteder, der udfører sundhedsfaglig behandling i afsnit 1.2.2.

Dagtilbud, skoler, skolefritidsordninger og lignende

Dagtilbud, skoler, skolefritidsordninger og lignende, der efter konkret aftale med forældrene eller værgeren påtager sig at håndtere børns og unges medicin på deres vegne, anses efter denne vejledning ikke som behandlingssteder, fordi de ikke udfører behandling, herunder medicin håndtering, efter delegation fra den behandlingsansvarlige læge.

Alternativ behandling

Klinikker, hvor personer, der *ikke* er sundhedspersoner, udfører alternativ behandling, f.eks. akupunktur og zoneterapi, anses ikke som behandlingssteder. De udfører ikke sundhedsfaglig behandling efter RBT-bekendtgørelsen, og er derfor ikke omfattet af Styrelsen for Patientsikkerheds risikobaserede tilsyn.

Bliver den alternative behandling derimod udført af sundhedspersoner, f.eks. læger, sygeplejersker, fysioterapeuter eller deres medhjælp, er der tale om sundhedsfaglig behandling, der er omfattet af Styrelsen for Patientsikkerheds risikobaserede tilsyn, og behandlingsstedet skal derfor registreres i Behandlingsstedsregistret.

Virksomheder, f.eks. holdingselskaber, der kun ejer anden virksomhed

Virksomheder, f.eks. holdingselskaber, der *ikke* udfører sundhedsfaglig behandling, men udelukkende har til formål at eje en anden virksomhed, anses ikke som behandlingssteder.

1.3. Registrering af ét eller flere behandlingssteder

Hvis virksomheden selvstændigt udfører behandling på flere adresser, betragtes hver fast lokalitet til behandling som udgangspunkt for et registreringspligtigt behandlingssted, jf. RBT-bekendtgørelsen § 2, stk. 2.

I vurderingen af, om der er tale om en *fast lokalitet* indgår bl.a., om lokaliteten er en filial, har faste åbningstider, om der regelmæssigt og jævnlige udføres behandling på lokaliteten, om lokaliteten har behandlingsudstyr, og om lokaliteten bliver markedsført som et behandlingssted.

Der er omvendt *ikke* tale om en fast lokalitet, når f.eks. et bibliotek et par gange om året stiller et lokale til rådighed for et behandlingssted til udførelse af influenzavaccinationer.

Når eksempelvis en *kommunal tandpleje* har klinikker på forskellige lokaliteter i kommunen, anses hver af disse klinikker som et registreringspligtigt behandlingssted.

Har en *kommunal sundhedspleje* faste lokaliteter på forskellige skoler indrettet med udstyr til undersøgelse af børn, anses hver af disse også som et registreringspligtigt behandlingssted. Har sundhedsplejen derimod ikke en fast lokalitet på en skole, men blot benytter et ledigt klasseværelse eller lignende, er ikke tale om et selvstændigt behandlingssted, der skal registreres.

Når en *kæde*, f.eks. en optikerkæde, omfatter en række behandlingssteder i forskellige byer, anses hvert selvstændige behandlingssted på hver sin adresse, typisk med hvert sit CVR-nummer eller P-nummer, som et registreringspligtigt behandlingssted.

En *vaccinationsvirksomhed* kan f.eks. have ansatte, eksempelvis sygeplejersker eller farmakonomer, til at udføre lægedelegerede influenza- og rejsevaccinationer på forskellige faste lokaliteter rundt i landet, herunder vaccinationsklinikker, apoteker m.v. Hver af disse vaccinationslokaliteter anses som et selvstændigt behandlingssted, der skal registreres af vaccinationsvirksomheden.

Er apotek kan også selvstændigt tilbyde influenza- og rejsevaccinationer ved ansatte farmakonomer efter delegation fra f.eks. en lokal praktiserende læge. Her skal hvert enkelt apotek registreres som et behandlingssted. Har et apotek også en filial, hvor der tilbydes vaccinationer, skal filialen ligeledes registreres som et behandlingssted. Pligten til at foretage registrering påhviler i praksis apoteksejeren.

Behandlingssteder, f.eks. *sociale tilbud*, der har både botilbud og værested m.v. på samme matrikel eller i nær tilknytning til hinanden, anses som ét behandlingssted i de tilfælde, hvor botilbud og værested har den samme daglige faglige ledelse.

Sundhedspersoner på et registreret behandlingssted, f. eks. en speciallægepraksis, kan med mellemrum udføre behandlinger på en anden fast lokalitet (klinik) på en anden adresse, som tilhører behandlingsstedet. Der kan være tale om en såkaldt *satellitklinik* i en anden by. Denne klinik skal da også registreres som et behandlingssted, jf. dog nedenfor om enkeltmandsvirksomhed på flere faste lokaliteter.

Samarbejdsklinikker

I nogle tilfælde samarbejder eksempelvis flere læger, tandlæger eller fysioterapeuter under samme klinikknavn i samme lejemål på samme adresse, men i hver deres egen virksomhed med hver deres CVR-nummer. Disse virksomheder anses hver især som selvstændige virksomheder, skønt de helt eller delvist måtte dele behandlingsstedsnavn, klinikpersonale, sekretær, udstyr og/eller journalsystem. De skal derfor hver især registreres som et behandlingssted.

I forhold til læge- og tandlægeklinikker gælder det uanset, at der kun skal udpeges én virksomhedsansvarlig læge eller tandlæge i henhold til vejledning om virksomhedsansvarlige læger og tandlæger, når flere læger eller tandlæger, som hver især ejer deres egen klinik, har en fælles organisering, hvor de deler klinikpersonale eller journalsystem.

Enkeltmandsvirksomhed på flere faste lokaliteter

Hvis en sundhedsperson, f.eks. en fysioterapeut, udfører behandling på flere faste behandlingssteder, som sundhedspersonen er ejer eller medejer af, er der som udgangspunkt tale om selvstændig virksomhed på flere registreringspligtige lokaliteter. Sundhedspersonen er da som ejer eller medejer ansvarlig eller medansvarlig for registrering af behandlingsstederne.

Hvis sundhedspersonen er den eneste i virksomheden, der udfører sundhedsfaglig behandling (enkeltmandspraksisser), dvs. uden brug af medhjælp eller andre sundhedspersoner, men denne virksomhed udøves på flere faste lokaliteter, hvor der således ikke er nogen sundhedsfaglig aktivitet, når sundhedspersonen ikke er til stede, så anses lokaliteterne dog som ét behandlingssted. Det er i så fald kun det sted, hvor sundhedspersonens hovedaktivitet foregår, der skal registreres som behandlingssted, mens lokaliteterne, hvor biaktiviteten foregår, ikke skal registreres som selvstændige behandlingssteder.

Sygehusenheder

Ved sygehusenheder forstås en særskilt enhed (afdeling) af et offentligt eller privat sygehus, eksempelvis en neurologisk afdeling eller et ortopædkirurgisk ambulatorium, med en selvstændig klinisk daglig faglig ledelse, hvor der typisk udføres en specialiseret form for sundhedsfaglig behandling. Alle enheder på et sygehus med selvstændig klinisk daglig faglig ledelse skal registreres som behandlingssteder. Har eksempelvis flere afdelinger eller afsnit på sygehuset den samme klinisk daglige faglige ledelse, skal de dog kun registreres som et behandlingssted.

Omvendt skal et sygehus, der har flere afdelinger, f.eks. en ortopædkirurgisk afdeling og en urologisk afdeling, der har hver sin klinisk daglige faglige ledelse, registrere hver afdeling som et selvstændigt behandlingssted. Samme principper for registrering gælder, uanset om der er tale om et offentligt eller privat sygehus.

Bosteder

Nogle sociale tilbud i form af bosteder tilbyder selv f.eks. psykiatrisk behandling, som en fast del af tilbuddet. Bostederne kan have aftaler med praktiserende læger m.v. om psykiatrisk behandling af beboerne på bostedet. I sådanne tilfælde, hvor både den praktiserende læge og bostedet yder sundhedsfaglig behandling - bostedet i form af håndtering af beboernes medicin - anses både lægens virksomhed og bostedets som behandlingssteder, der hver især skal registreres i Behandlingsstedsregistret.

Kosmetisk behandling

Klinikker, der udfører *behandling i henhold til bekendtgørelse om kosmetisk behandling* anses som behandlingssteder. Kosmetiske *behandlingssteder* skal således registreres i Behandlingsstedsregistret, uanset at læger og deres eventuelle medhjælp på behandlingsstedet enkeltvis *også* skal være registreret til i Styrelsen for Patientsikkerhed til at udføre kosmetisk behandling.

Enhver klinik, hvor en læge eller dennes medhjælp udfører kosmetisk behandling anses således som et behandlingssted, og klinikkerne skal hver især registreres i Behandlingsstedsregistret. Uanset, om det er lægen, medhjælpen eller en tredje part, der ejer klinikken, har ejeren af klinikken pligt til at registrere den som behandlingssted.

Udkørende virksomhed

Med behandlingssteder, *hvorfra sundhedspersoner udfører behandling*, menes eksempelvis et behandlingssted, der tilbyder udkørende virksomhed. I praksis kører sundhedspersoner ud fra et behandlingssted og udfører akut eller planlagt behandling på steder, som ikke fast fungerer som behandlingssteder. Det kan eksempelvis være i en borgers hjem, på en virksomhed, ved ulykker eller i forbindelse med transport af en patient. Det kan ligeledes være virksomheder, der tilbyder at varetage behandling på festivaller, landsstævner, spejderlejre, sportslige begivenheder m.v. Det er i denne sammenhæng kun behandlingsstedet, der køres ud fra, som er registreringspligtigt.

Nogle virksomheder tilbyder *kun* behandling i form af udkørende virksomhed fra en lokalitet. Denne lokalitet anses som *ét* registreringspligtigt behandlingssted. Det gælder f.eks. præhospital virksomhed som en ambulancevirksomhed, herunder ambulancehelikopter- og ambulanceflyvirksomhed, mobile klinikker samt virksomheder, der tilbyder medicinsk ledsagelse af patienter. Det gælder f.eks. også hjemmesygepleje og sundhedspleje, hvorfra sundhedspersoner tager på ude- eller hjemmebesøg samt selvstændig

anæstesilægevirksomhed, hvorfra anæstesilæger tager ud på kirurgiske klinikker og tandklinikker og bedøver patienter i forbindelse med operation.

Hvis sundhedspersoner kører ud fra et behandlingssted og udfører behandling på et andet fast behandlingssted, skal begge behandlingssteder registreres i Behandlingsstedsregistret. Kører eksempelvis en anæstesilæge ud på en tandklinik og udfører anæstesi på tandklinikens patienter, skal både anæstesilægens virksomhed og tandklinikken registreres. Anæstesilægens virksomhed er således selvstændig ansvarlig for anæstesibehandlingen, mens tandklinikken er selvstændig ansvarlig for tandbehandlingen.

Andre virksomheder tilbyder behandling *både* på en fast lokalitet *og* som udkørende virksomhed. Det kan f.eks. være almen praksis, lægevagtordninger, jordemoderklinikker, fysioterapeutklinikker og fodterapeutklinikker. Uanset dette anses en sådan virksomhed også som *ét* registreringspligtigt behandlingssted.

Telemedicinske ydelser/E-sundhed

En selvstændig virksomhed, der tilbyder sundhedsfaglige konsultationer, f.eks. lægekonsultationer over internettet eller via en app, anses som *ét* behandlingssted. Dette gælder uanset, at virksomheden ikke har en besøgsadresse, hvor den modtager patienter i behandling, og heller ikke kører ud og behandler patienter, og uanset at kontakten mellem læge og patient kun sker på baggrund af telefonisk eller skriftlig kontakt, typisk pr mail.

1.4. Behandlingssteder undtaget fra registreringspligt

Alle offentlige og private behandlingssteder skal registreres som behandlingssted i Styrelsen for Patientsikkerheds Behandlingsstedsregister, medmindre de er omfattet af nærmere bestemte undtagelser fra registreringspligten efter RBT-bekendtgørelsen § 3, stk. 1. De undtagne behandlingssteder skal i stedet underrette Styrelsen for Patientsikkerhed om virksomheden, se nærmere herom i afsnit 2.2.

Behandlingssteder, der er undtaget fra at skulle registre sig i Behandlingsstedsregistret, skal ikke betale gebyr til Styrelsen for Patientsikkerhed, og de er ikke omfattet af styrelsens planlagte risikobaserede tilsyn med behandlingssteder.

Følgende behandlingssteder er undtaget fra registreringspligt:

- 1) Enkeltmandsvirksomheder, der kun udfører frivillig og ulønnet sundhedsfaglig behandling i forbindelse med arrangementer som festivaler, landsstævner, spejderlejre, sportslige begivenheder samt for humanitære organisationer, sportsklubber m.v.
- 2) Midlertidige behandlingssteder på arrangementer som festivaler, landsstævner, spejderlejre, sportslige begivenheder m.v. med op til 1.000 deltagere, hvor kun frivillige, ulønnede sundhedspersoner udfører sundhedsfaglig behandling.
- 3) Behandlingssteder, der har en årlig omsætning på 25.000 kr. eller derunder (i 2018 pris- og lønniveau) opgjort for kalenderåret.
- 4) Interessentskaber, der er ejet i fællesskab af registrerede behandlingssteder, når interessentskabet ikke udfører sundhedsfaglig behandling ud over den aktivitet, som foregår i ejerkredsens behandlingssteder.

Undtagelserne fra registreringspligt gælder dog ikke for virksomheder, som udfører operative indgreb, medmindre der er tale om mindre indgreb som vaccinationer, blodsuktermålinger, syning af rifter og lignende, jf. RBT-bekendtgørelsen § 3, stk. 2.

De i nr. 2 nævnte deltagere omfatter bl.a. optrædende kunstnere og sportsudøvere samt personale og tilskuere. Som udgangspunkt er det behandlingsstedets rimelige forventning om det samlede antal deltagere, der er afgørende for, om behandlingsstedet skal undtages fra både registrering og gebyr, jf. afsnit 4.2.1.

Den i nr. 3, nævnte omsætning omfatter behandlingsstedets samlede nettoomsætning, uanset om denne hidrører fra sundhedsfaglig behandling eller andre aktiviteter. Omsætningen opgøres som nettoomsætningen, der efter årsregnskabsloven (jf. bekendtgørelse nr. 1580 af 10. december 2015 af årsregnskabsloven) er et udtryk for virksomhedens samlede salg eksklusiv moms, afgift og skat. Nettoomsætning defineres i Årsregnskabsloven som:

"Salgsværdien af produkter og tjenesteydelser m.v., der henhører under selskabets ordinære aktiviteter med fradrag af prisnedslag, merværdiafgift og anden skat, der er direkte forbundet med salgsbeløbet."

Da offentlige behandlingssteder typisk ikke har en omsætning, vil reglen om undtagelse fra registrering og gebyr ved en årlig omsætning på højst 25.000 om året i praksis i almindelighed ikke kunne finde anvendelse på offentlige behandlingssteder.

Omsætningsbeløbet reguleres en gang årligt den 1. januar med Finansministeriets indeks for pris- og lønudviklingen, og offentliggøres på Styrelsen for Patientsikkerheds hjemmeside, www.stps.dk.

De i nr. 4 nævnte interessentskaber, der er ejet i fællesskab af registrerede behandlingssteder, der betaler gebyr, skal ikke også registreres og betale gebyr. Undtagelsen fra registrering og gebyr forudsætter dog, at interessentskabet ikke udfører sundhedsfaglig behandling ud over den aktivitet, som foregår i ejerkredsens behandlingssteder. Eksempelvis kan nogle praksis med læger, tandlæger, fysioterapeuter m.fl. sammen have etableret et fællesejet interessentskab med ansatte sygeplejersker, laboranter eller andet sundhedspersonale, der udelukkende udfører behandling i ejerkredsens praksisser.

Det er en forudsætning, at det fælles interessentskab er beliggende på samme adresse som mindst en af ejerkredsens enkeltmandsvirksomheder, for at være undtaget fra at skulle registrere sig.

2. Registrering af og underretning om behandlingssted

Styrelsen for Patientsikkerhed har oprettet et Behandlingsstedsregister, som skal indeholde følgende oplysninger om det registrerede behandlingssted (Behandlingsstedsregister-oplysninger), jf. RBT-bekendtgørelsen § 5:

- 1) Behandlingsstedets navn.
- 2) Behandlingsstedets adresse (besøgsadresse og aktivitetsadresse).
- 3) Om der udføres behandling på behandlingsstedets adresse.
- 4) Behandlingsstedets telefonnummer
- 5) Behandlingsstedets hjemmesideadresse, når behandlingsstedet har en hjemmeside.
- 6) Behandlingsstedets CVR-nummer, når behandlingsstedet har et.
- 7) Behandlingsstedets P-nummer, når behandlingsstedet har et.
- 8) Behandlingsstedets enhedstype, jf. RBT-bekendtgørelsen § 2, stk. 1.

- 9) Behandlingsstedets hovedspeciale og bispeciale, når der er tale om et lægeligt behandlingssted eller en tandklinik.
- 10) Behandlingsstedets organisatoriske tilhørsforhold.
- 11) Behandlingsstedets registreringskategori, jf. RBT-bekendtgørelsen § 15.
- 12) Om behandlingsstedet har en forventet årlig nettoomsætning på mellem 25.001 og 50.000 kr. (i 2018 pris- og lønniveau), når behandlingsstedet er omfattet af reglerne om halvt gebyr efter RBT-bekendtgørelsen § 16, stk. 3. Se nærmere om beregning af nettoomsætning i afsnit 1.4.
- 13) Om behandlingsstedet kun udfører frivillig, ulønnet sundhedsfaglig behandling, når det er tilfældet.
- 14) Autorisations-id og navn på behandlingsstedets virksomhedsansvarlige læge eller tandlæge, når behandlingsstedet skal have en sådan efter lov om virksomhedsansvarlige læger og tandlæger.
- 15) Behandlingsstedets EAN-nummer, når der er tale om et offentligt behandlingssted.
- 16) Behandlingsstedets reference-id, når behandlingsstedet ønsker at faktura for gebyr, jf. RBT-bekendtgørelsen § 18, stk. 1, skal henvise dertil.
- 17) Behandlingsstedets e-mailadresse til modtagelse af den i RBT-bekendtgørelsen § 18, stk. 1, nævnte faktura m.v., når behandlingssteder ikke har en e-Boks.
- 18) Behandlingsstedets SOR-id.

Det er behandlingsstedets egen forventning til nettoomsætning, der sigtes til med oplysningen i nr. 12. Et behandlingssted, som har angivet en forventet årlig nettoomsætning på mellem 25.001 og 50.000 kr. skal snarest ændre sin registrering, hvis behandlingsstedet bliver opmærksom på, at nettoomsætningen kommer til at ligge under 25.000 kr. eller over 50.000 kr. Det er fordi, styrelsen udsender en faktura på gebyr ud fra disse oplysninger.

Behandlingsstedet får automatisk et SOR-id ved oprettelse i SOR (Sundhedsvæsenets Organisationsregister). Registrering i Styrelsen for Patientsikkerheds Behandlingsstedsregister via en selvregistreringsløsning sker på dette SOR-id for behandlingssteder oprettet i SOR.

Oplysninger om et behandlingssted, som er registreret i SOR, vil løbende blive overført elektronisk til selvregistreringsløsningen. Oplysninger om registreringskategori m.v., som behandlingsstederne registrerer i selvregistreringsløsningen, vil også blive overført løbende til Behandlingsstedsregistret.

2.1. Fremgangsmåden ved registrering

Det er en betingelse for registrering i Behandlingsstedsregistret, at behandlingsstedet er blevet oprettet i SOR.

Ved registrering i Behandlingsstedsregisterets selvregistreringsløsning skal behandlingssteder og regioner anvende deres Nem ID-virksomhedssignatur. Behandlingssteder uden CVR-nummer skal bruge deres personlige Nem ID.

Et behandlingssted, der er blevet oprettet i SOR, skal via Styrelsen for Patientsikkerheds selvregistreringsløsning på styrelsens hjemmeside (www.stps.dk) kontrollere, om oplysningerne om behandlingsstedet er registreret korrekt og tilføje relevante oplysninger om registreringskategori m.v. Når denne kontrol og registrering er gennemført, er behandlingsstedet registreret i Behandlingsstedsregisteret. Dette gælder uanset, at registreringsoplysningerne først bliver gjort offentligt tilgængelige nogle dage efter registreringen.

Et behandlingssted er registreret, når det er oprettet i SOR og har tilføjet oplysninger om behandlingsstedet i Behandlingsstedsregistret (Behandlingsstedsregister-oplysninger 1-17).

Fremgangsmåden for registrering afhænger af typen af behandlingssted. På Styrelsen for Patientsikkerheds hjemmeside er der nærmere information om, hvordan behandlingsstederne praktisk registrerer sig i Behandlingsstedsregistret via selvregistreringsløsningen.

2.1.1. Private behandlingssteder

Nogle private behandlingssteder er allerede oprettet i SOR, mens andre skal oprettes som led i deres registrering i Behandlingsstedsregistret. Oprettelsen i SOR skal ske på forskellig måde, afhængig af om der er tale om et privat behandlingssted med CVR-nummer, et privat sygehus med sygehusafdelinger eller et privat behandlingssted uden CVR-nummer.

Private behandlingssteder med CVR-nummer

Private behandlingssteder med CVR-nummer, der ikke er oprettet i SOR, skal oprette behandlingsstedet i SOR med de i nr. 1-2 og 4-10 nævnte behandlingsstedsregister-oplysninger via selvregistreringsløsningen eller direkte i SOR.

Dernæst skal behandlingsstedet elektronisk registrere de i nr. 3 og 11-17 nævnte relevante oplysninger i selvregistreringsløsningen. Herefter er behandlingsstedet registreret i Behandlingsstedsregistret.

Private sygehuse

Det er de private sygehuses sygehusafdelinger, der skal registreres som et behandlingssted. Private sygehuse, der ikke er oprettet i SOR, skal anmode Sundhedsdatastyrelsen om at oprette sygehuset med sine sygehusafdelinger i SOR og med de i nr. 1-2 og 4-10 nævnte oplysninger (for hver sygehusafdeling). Sundhedsdatastyrelsen skal senest 2 uger efter modtagelse af anmodning herom oprette det private sygehus i SOR.

Er behandlingsstedet registreret i SOR, skal behandlingsstedet sørge for, at oplysningerne (nr. 1-2, og 4-10) er registreret korrekt. Dernæst skal det private sygehus for hver sygehusafdeling registrere behandlingsstedsregister-oplysningerne nr. 3 og 11-17, som er relevante, i selvregistreringsløsningen. Herefter er hver sygehusafdeling registreret som behandlingssted i Behandlingsstedsregistret.

Oplysning om virksomhedsansvarlig læge eller tandlæge

Private lægeklinikker og tandklinikker med mere end én læge eller tandlæge skal oplyse navn og autorisations-id på den virksomhedsansvarlige læge eller tandlæge (behandlingsstedsregister-oplysning nr. 11), hvis klinikken skal have en sådan efter lov om virksomhedsansvarlige læger og tandlæger. For lægeklinikker kræves dette dog ikke, hvis alle læger på klinikken arbejder efter overenskomst med Regionernes Lønnings- og Takstnævn. Undtaget fra kravet om virksomhedsansvarlig læge er desuden de i sundhedsloven § 79, stk. 2, nævnte private specialsygehuse.

Private behandlingssteder uden CVR-nummer

Private behandlingssteder, der ikke har et CVR-nummer, skal anmode Sundhedsdatastyrelsen om at oprette behandlingsstedet i SOR med behandlingsstedsregister-oplysningerne nr. 1-2, og 4-10. Sundhedsdatastyrelsen skal senest 2 uger efter anmodningen oprette behandlingsstedet i SOR. Når behandlingsstedet er oprettet i SOR, skal behandlingsstedet anmode Styrelsen for Patientsikkerhed om at

registrere behandlingsstedet i Behandlingsstedsregistret med behandlingsstedsregister-oplysningerne nr. 1-2, og 4-10 fra SOR samt relevante oplysninger i nr. 3 og 11-17. Herefter er behandlingsstedet registreret i Behandlingsstedsregistret.

Et behandlingssted uden CVR-nummer registrerer sig ved at udfylde en elektronisk blanket med de relevante behandlingsstedsoplysninger (nr. 1-18). Styrelsen vil i samarbejde med Sundhedsdatastyrelsen overføre de angivne behandlingsstedsregister-oplysninger (nr. 1-2, og 4-10) til SOR. Når behandlingsstedet er registreret i SOR vil Styrelsen påføre behandlingsstedsoplysninger til registreringen (nr. 3 og 11-17).

Herefter er behandlingsstedet registreret i Behandlingsstedsregistret.

2.1.2. Kommunale behandlingssteder

Alle kommunale behandlingssteder skal oprettes i SOR. Det forventes at ske i 2018 via en system-til-system-løsning. De kommunale behandlingssteder skal via selvregistreringsløsningen kontrollere, at behandlingsstedsregisteroplysningerne nr. 1-2, og 4-10 er registreret korrekt, og tilføje de i nr. 3 og 11-17 nævnte relevante oplysninger om gebyrkategori m.v.

Midlertidig blanketløsning

Ovennævnte selvregistreringsløsning forventes at gælde fra 1. januar 2019 for alle kommunale behandlingssteder.

Kommunale behandlingssteder skal registreres i Behandlingsstedsregistret. Det skal inden ovennævnte selvregistreringsløsning er til rådighed ske via en midlertidig elektronisk blanketløsning på Styrelsen for Patientsikkerheds hjemmeside, www.stps.dk.

Blanketten skal udfyldes med de relevante behandlingsstedsregister-oplysninger (nr. 1-17). Herefter er behandlingsstedet registreret i Behandlingsstedsregistret.

Styrelsen for Patientsikkerhed vil efter etableringen af den planlagte system til system løsning for oprettelse af kommunale behandlingssteder i SOR søge at overføre oplysninger om SOR-id på de kommunale behandlingssteder til Behandlingsstedsregisteret.

2.1.3. Regionale behandlingssteder

Regionale behandlingssteder omfatter regionale sygehusenheder i registreringskategori 1, herunder sygehusafdelinger, samt andre regionale behandlingssteder i registreringskategori 2-5.

Regionale sygehusenheder (afdelinger)

De regionale sygehusenheder (afdelinger) er allerede oprettet i SOR, men på forskellige måder, der ikke er entydige eller direkte sammenlignelige. Derfor skal regionsrådene selv via selvregistreringsløsningen angive de i SOR oprettede sygehusafdelinger, hvor eller hvorfra der bliver udført behandling, men f.eks. ikke enheder, der kun varetager administrative opgaver. Registreringen skal ske fra 1. juli 2018 og senest 31. december 2018. Efter angivelse af sygehusafdelingen i selvregistreringsløsningen bliver den registreret i Behandlingsstedsregistret.

Andre regionale behandlingssteder

De andre regionale behandlingssteder i registreringskategori 2-5, fx sociale tilbud, som bosteder, botilbud og opholdssteder, misbrugsbehandlingssteder, psykiatriske behandlingssteder og sundhedshuse m.v. skal oprette sig i SOR med behandlingsstedsregister-oplysningerne nr. 1-2, og 4-10.

Efterfølgende skal de registrere behandlingsstedsregister-oplysningerne nr. 3 og 11-17 i selvregistreringsløsningen. Herefter er behandlingsstedet registreret i Behandlingsstedsregistret.

2.1.4. Statslige behandlingssteder

Statslige behandlingssteder skal anmode Sundhedsdatastyrelsen om at oprette behandlingsstedet i SOR med de i nr. 1-2, og 4-10 nævnte behandlingsstedsregister-oplysninger.

Sundhedsdatastyrelsen skal senest 2 uger efter modtagelse af anmodning herom oprette behandlingsstedet i SOR, jf. RBT-bekendtgørelsen § 12, stk. 2. De i SOR oprettede statslige behandlingssteder skal i selvregistreringsløsningen kontrollere, at behandlingsstedsregister-oplysningerne nr. 1-2, og 4-10 er registreret korrekt i SOR. Dette skal også kontrolleres for hver af de statslige sygehusenheder (afdelinger). De statslige behandlingssteder skal sørge for, at oplysningerne bliver rettet i SOR, hvis de ikke er registreret korrekt.

Dernæst skal det statslige behandlingssted, herunder for deres sygehusenheder (afdelinger), registrere behandlingsstedsregister-oplysningerne nr. 3 og 11-17, som er relevante, i selvregistreringsløsningen. Herefter er hvert behandlingssted, herunder sygehusenhed (afdeling), registreret i Behandlingsstedsregistret.

2.2. Underretningspligt for behandlingssteder undtaget fra registrering

Behandlingssteder, herunder selvstændig virksomhed, som er undtaget fra registreringspligt, jf. afsnit 1.4., skal underrette Styrelsen for Patientsikkerhed om deres virksomhed på styrelsens hjemmeside (www.stps.dk), jf. RBT-bekendtgørelsen § 4. Styrelsen for Patientsikkerhed opretter et register over disse underretninger.

Nye behandlingssteder, herunder virksomheder, er forpligtet til at underrette om virksomheden, inden de påbegynder behandling, jf. RBT-bekendtgørelsen § 4, stk. 3. Det er i praksis ejeren af behandlingsstedet, der er ansvarlig for denne underretning og for at opdatere de oplysninger, der er underrettet om. Opdateringen skal navnlig ske ved ændringer, som kan indebære, at behandlingsstedet ikke længere opfylder betingelserne for at være undtaget fra registrering og planlagt risikobaseret tilsyn.

Underretning om virksomheden skal ske på en elektronisk blanket på Styrelsen for Patientsikkerheds hjemmeside (www.stps.dk). Underretningen skal oplyse om, hvorfor virksomheden mener, at den er undtaget fra registreringspligt.

Behandlingsstedet/virksomheden skal ved underretningen give følgende oplysninger:

- 1) *Enkeltmandsvirksomheder*, der kun udfører frivillig og ulønnet sundhedsfaglig behandling i forbindelse med arrangementer som festivaler, landsstævner, spejderlejre, sportslige begivenheder samt for humanitære organisationer, sportsklubber m.v. skal oplyse;

- virksomhedens eventuelle CVR-nummer og sundhedspersonens autorisations-id.
- 2) *Midlertidige behandlingssteder* på arrangementer som festivaler, landsstævner, spejderlejre, sportslige begivenheder m.v. med op til 1.000 deltagere, hvor kun frivillige, ulønnede sundhedspersoner udfører sundhedsfaglig behandling, skal oplyse;
 - behandlingsstedets eventuelle CVR-nummer, arrangementets navn og adresse samt perioden, hvor der udføres sundhedsfaglig behandling på det midlertidige behandlingssted.
- 3) *Behandlingssteder*, der har en årlig omsætning på højst 25.000 kr. eller derunder (i 2018 pris- og lønniveau) opgjort for kalenderåret, skal oplyse;
 - virksomhedens eventuelle CVR-nummer, autorisations-id på behandlingsstedets sundhedspersoner samt behandlingsstedets kontaktoplysninger.
- 4) Interessentskaber, der er ejet i fællesskab af registrerede behandlingssteder, og som ikke udfører sundhedsfaglig behandling ud over den aktivitet, som foregår i ejerkredsens behandlingssteder, skal oplyse;
 - virksomhedens CVR-nummer, CVR-nummer for ejerkredsens registrerede behandlingssteder, virksomhedens adresse og hvilke sundhedsprofessioner, der er tilknyttet selskabet.

Hvis en festivalarrangør, jf. nr. 3, selv arrangerer et behandlingstilbud på festivalen med frivillige ulønnede sundhedspersoner, skal Styrelsen for patientsikkerhed underrettes herom.

Festivalarrangøren kan også aftale med et allerede registreret behandlingssted, at dette behandlingssted skal være ansvarligt for at etablering og drift af et midlertidigt behandlingssted under festivalen. I givet fald foretager behandlingsstedet udkørende virksomhed, jf. afsnit 1.3., og der skal da ikke ske underretning, idet behandlingsstedet er registreret og undergivet risikobaseret tilsyn af Styrelsen for Patientsikkerhed.

Styrelsen for Patientsikkerhed kan efter sundhedsloven 213 e, stk. 2, afkræve ethvert behandlingssted oplysninger, som er nødvendige for Styrelsen for Patientsikkerheds kontrol med, om der er sket korrekt undladelse af registrering. Se afsnit 6 om strafbarhed ved undladelse af at efterkomme en pligt til registrering af behandlingssted.

3. Registrering af ændringer og afregistrering

Styrelsen skal til enhver tid via Behandlingsstedsregistret have et aktuelt overblik over eksisterende behandlingssteder.

Behandlingsstedet - i praksis ejeren af behandlingsstedet - er ansvarligt for de oplysninger, der er registreret i Behandlingsstedsregistret, og for at oplysningerne til stadighed er opdaterede.

Viser det sig, at nogle af de registrerede oplysninger, f.eks. om hoved- eller bispecialer, registreringskategori m.v., ikke længere er korrekte, f.eks. fordi en enkeltmandspraksis udvides til en flermåndspraksis, eller fordi en flermåndspraksis får flere specialer, skal behandlingsstedet rette oplysningerne snarest efter at forholdene er ændret. Hvis behandlingsstedet ikke retter dem, kan Styrelsen for Patientsikkerhed efter høring af behandlingsstedet foranledige, at oplysningerne bliver rettet.

Et behandlingssted, der er ophørt, må ikke længere være registreret i Behandlingsstedsregistret, og den for behandlingsstedet registreringsansvarlige skal derfor foretage afregistrering senest 2 uger efter, at behandling på behandlingsstedet er ophørt. Sker det ikke, kan Styrelsen for Patientsikkerhed foranledige afregistrering af behandlingsstedet.

Hvis der ikke sker afregistrering ved ophør af et behandlingssted, vil Styrelsen for Patientsikkerhed automatisk fremsende faktura for gebyr til behandlingsstedet.

4. Registreringskategorier og gebyr

4.1. Registreringskategorier

Behandlingssteder omfattet af registreringspligten er i forhold til registrering og fastsættelse af gebyrer inddelt i følgende kategorier:

- 1) Private, regionale og statslige sygehusenheder med og uden sengepladser.
- 2) Andre behandlingssteder end de i nr. 1 nævnte med flere læger eller tandlæger.
- 3) Andre behandlingssteder end de i nr. 1-2 nævnte (kategori 3),
 - a) med én læge eller én tandlæge eller flere læger eller tandlæger, som sammenlagt udfører lægelig behandling eller tandbehandling maksimalt svarende til en fuldtidsstilling, samt
 - b) kiropraktorklinikker, vaccinationsklinikker, lægevagtordninger og præhospitale enheder.
- 4) Andre behandlingssteder end de i nr. 1-3 nævnte, hvor flere sundhedspersoner udøver behandling (flermandspraksisser), herunder fysioterapiklinikker, jordemoderklinikker, tandplejeklinikker, klinisk tandteknikklinikker, ergoterapiklinikker, fodterapeutklinikker, bandagistklinikker, klinisk diætistklinikker, optikervirksomheder samt endvidere plejehjem, plejecentre, hjemmesygepleje, sociale tilbud, herunder bosteder, botilbud og opholdssteder, genoptræningscentre, sundhedscentre, og centre for misbrugsbehandling.
- 5) Andre behandlingssteder end de i nr. 1-4 nævnte, hvor én sundhedsperson udøver behandling (enkelmandspraksisser), herunder fysioterapiklinikker, jordemoderklinikker, tandplejeklinikker, klinisk tandteknikklinikker, ergoterapiklinikker, fodterapeutklinikker, bandagistklinikker, klinisk diætistklinikker og optikervirksomheder.

Det har ikke betydning for registreringskategorien, om det er sundhedspersonen, dennes medhjælp, en tredje person, eller en juridisk person i form af f.eks. et selskab, der er ejer eller medejer af klinikken.

Det er afgørende for vurderingen af, om et behandlingssted hører under henholdsvis gebyrkategori nr. 2 eller nr. 3 a, at læger og tandlæger er tilknyttet behandlingsstedet og udfører behandling der. Det er uden betydning, om læger og tandlæger er tilknyttet i form af ansættelse eller leverer ydelser til behandlingsstedet på grundlag af en aftale eller kontrakt.

Er en læge med egen virksomhed A eksempelvis tilknyttet det selvstændige behandlingssted B som behandler på kontraktmæssig basis, skal lægen registrere virksomhed A som et behandlingssted, idet der da er tale om, at lægen udøver en selvstændig virksomhed. Desuden skal behandlingssted B registreres i kategori nr. 2 eller nr. 3 a afhængig af, hvor mange læger behandlingsstedet har tilknyttet.

Registreringskategorierne er opbygget trinvist. Det indebærer, at et behandlingssted, der f.eks. opfylder kriterierne i kategori 2, vil skulle registreres i denne kategori, uanset om behandlingsstedstypen er nævnt i kategori 3 eller 4. Dog skal kiropraktorklinikker, vaccinationsklinikker, lægevagtordninger og præhospitale enheder altid registreres i kategori 3 b. Selvom vaccinationsklinikken eller lægevagtordningen har tilknyttet flere læger, der sammenlagt udfører lægelig behandling svarende til mere end en fuldtidsstilling, skal de således registreres i kategori nr. 3 b.

Læger, der arbejder i solopraksis som led i deres hoveduddannelse, skal ikke indgå i opgørelsen af antal årsværk ved opgørelsen af gebyrkategori. Det betyder, at solopraksis med én læge, der ansætter læger

under speciallægeuddannelse, alene skal betale gebyr som én læge. De skal således registreres i kategori 3 a. Tilsvarende gælder, hvis solopraksis ansætter en læge uden ret til selvstændigt virke. Denne skal heller ikke indgå i opgørelsen af antal årsværk ved opgørelse af gebyrkategori.

Generelt om flermandspraksis, gælder, at hvis de, som en fast del af tilbuddet, tilbyder behandling ved andre sundhedspersoner end læger, tandlæger og kiropraktorer, eller håndterer beboeres medicin ved sundhedspersoner eller f.eks. socialpædagogisk personale, skal de registreres i kategori nr. 4.

Hvis f.eks. et plejecenter, socialt tilbud, misbrugsbehandlingssted, sundhedscenter, optikervirksomhed eller andet behandlingssted har ansat eller i øvrigt tilknyttet flere læger, der er ansvarlige for patientbehandling på stedet, og som sammenlagt udfører behandling svarende til mere end én fuldtidsstilling, er behandlingsstedet omfattet af kategori nr. 2. Hvis bostedet har tilknyttet én læge, eller flere læger som sammenlagt udfører arbejde maksimalt svarende til én fuldtidsstilling, er behandlingsstedet omfattet af kategori nr. 3 a.

En fysioterapiklinik, der f.eks. også tilbyder kiropraktorbehandling, skal registreres som kiropraktorklinik i kategori 3 b.

Styrelsen for Patientsikkerhed kan efter sundhedsloven 213 e, stk. 2, afkræve ethvert behandlingssted oplysninger, som er nødvendige for Styrelsen for Patientsikkerheds kontrol med, om der er sket korrekt registrering af behandlingsstedet eller undladelse deraf.

Kosmetiske klinikker

Efter bekendtgørelse om kosmetisk behandling skal den registrerede læge ved brug af medhjælp være tilknyttet behandlingsstedet på en sådan måde, at vedkommende kan påse, at virksomheden, der udføres på vedkommendes vegne, udføres i overensstemmelse med god faglig praksis og med den lovgivning, som lægen er forpligtet til at overholde. En kosmetisk klinik, der har tilknyttet én læge, der således varetager supervisionen af den kosmetiske medhjælp i et omfang svarende til maksimalt en fuldtidsstilling, skal registreres i kategori nr. 3 a. Er der flere læger tilknyttet den kosmetiske klinik, som sammenlagt udfører behandling svarende til mere end en fuldtidsstilling, herunder superviserer medhjælpen, skal den kosmetiske klinik registreres i kategori nr. 2.

Varetager en læge, fra lægens virksomhed på kontrakts basis, supervisionen af en medhjælp på en kosmetisk klinik, som ejes af en anden end lægen, anses selve lægens virksomhed også som en selvstændig virksomhed, der skal registreres i henholdsvis kategori nr. 2 eller nr. 3 a afhængigt af, om lægens virksomhed har én eller flere læger tilknyttet.

4.2. Gebyrer og gebyropkrævning

Et behandlingssted, der registrerer sig i Styrelsen for Patientsikkerhed, skal betale et årligt gebyr til styrelsen til dækning af styrelsens udgifter til registreringsordningen efter sundhedsloven § 213 c, stk. 1, og tilsynet efter sundhedsloven § 213, stk. 1 og 2.

Gebyret udgør, jf. RBT-bekendtgørelsen § 16, stk. 1, årligt i grundbeløb pr. 1. januar 2018 for behandlingssteder i kategori:

- 1) 11.161 kr.
- 2) 7.444 kr.
- 3) 4.090 kr.

- 4) 2.303 kr.
- 5) 1.973 kr.

Dog skal hvert *regionsråd* betale et samlet årligt gebyr for sine behandlingssteder i kategori 1. Det samlede gebyr for de 5 regioner udgør i 2018-pris- og lønniveau 18.494.215 kr. jf. RBT-bekendtgørelsen § 16, stk. 6. Gebyret fordeles mellem regionerne efter bloktilskudsnøglen.

Registrerede behandlingssteder med en *årlig omsætning på mellem 25.001 kr. og 50.000 kr.* (i 2018-pris- og lønniveau) skal kun skal betale halvdelen af det gebyr, som behandlingsstedet ellers skulle have betalt afhængig af kategori, jf. RBT-bekendtgørelsen § 16, stk. 3. Omsætningen omfatter behandlingsstedets samlede nettoomsætning, uanset om denne hidrører fra sundhedsfaglig behandling eller andre aktiviteter. Se afsnit 1.4. om beregning af nettoomsætningen.

Osteopater kan fra 1. juli 2018 blive autoriseret i henhold til lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed. Det indebærer, at Styrelsen for Patientsikkerhed som noget nyt skal føre et indledende tilsyn med alle osteopatvirksomheder, der registrerer sig i perioden fra 1. juli 2018 til og med 31. december 2021 – og ikke blot et udsnit af osteopatvirksomheder. Osteopatvirksomheder skal derfor, udover det ovennævnte gebyr, betale et engangsgebyr i registreringsåret til dækning af Styrelsen for Patientsikkerheds udgifter til forberedelse og gennemførelse af dette tilsyn, jf. § 17 i RBT-bekendtgørelsen. Udgifterne dækker tilsynsbesøg, herunder etablering af et relevant sæt af målepunkter. Engangsgebyret udgør 6.022 kr. i grundbeløb pr. 1. januar 2018 for osteopatvirksomheder, der registrerer i perioden til og med 30. juni 2021. Reglerne om dette engangsgebyr og styrelsens indledende tilsyn med alle registrerede osteopatvirksomheder vil blive automatisk ophævet per 30. juni 2021, medmindre andet måtte blive bestemt inden denne dato, jf. RBT-bekendtgørelsen § 26, stk. 8. Osteopatvirksomheder, som registrerer sig efter denne dato, skal derfor ikke betale dette engangsgebyr.

Alle de nævnte gebyrer og omsætningsbeløbene reguleres en gang årligt den 1. januar med Finansministeriets indeks for pris- og lønudviklingen.

Gebyrerne og omsætningsbeløbene offentliggøres på Styrelsen for Patientsikkerheds hjemmeside www.stps.dk.

Et *kosmetisk behandlingssted* skal også betale gebyr, uanset at den til kosmetisk behandling registrerede læge også har betalt gebyr til Styrelsen for Patientsikkerhed for sin registrering til at udføre kosmetisk behandling, herunder af eventuel medhjælp.

Gebyropkrævning

Styrelsen udsender i registreringsåret en faktura til behandlingssteder på gebyret efter behandlingsstedets registrering med 30 dages betalingsfrist. De efterfølgende år udsender styrelsen faktura på gebyret i årets første kvartal med 30 dages betalingsfrist.

Faktura sendes til det private sygehus for dets sygehusafdelinger.

Styrelsen udsender hvert år til hvert regionsråd en faktura for det samlede gebyr for alle regionens sygehusenheder.

Hvis behandlingsstedet ikke betaler et forfaldent gebyr, kan beløbet inddrives af restancemyndigheden efter reglerne herom i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

4.2.1. Behandlingssteder, der kun har frivilligt ulønnet sundhedspersonale, er undtaget fra gebyr

Registreringspligtige behandlingssteder, der kun har frivillige ulønnede sundhedspersoner til at udføre behandling, er undtaget fra betaling af gebyr. Det drejer sig om:

1. *Større midlertidige behandlingssteder* på arrangementer som festivaler, landsstævner, spejderlejr, sportslige begivenheder, humanitære organisationer, sportsklubber m.v. med forventet *over 1.000* deltagere, hvor kun frivillige ulønnede sundhedspersoner udfører sundhedsfaglig behandling.
2. Andre behandlingssteder, dvs. *større eller mindre faste behandlingssteder*, f.eks. humanitære behandlingstilbud, der kun udfører sundhedsfaglig behandling ved frivillige ulønnede sundhedspersoner.

Deltagere omfatter bl.a. optrædende og udøvende deltagere i arrangementet samt personale og tilskuere. Som udgangspunkt er det behandlingsstedets rimelige forventning om det samlede antal deltagere, der er afgørende for, om der skal ske registrering af behandlingsstedet.

4.2.2. Dispensation for betaling af gebyr

Styrelsen for Patientsikkerhed kan efter ansøgning, jf. § 18, stk. 3, i RBT-bekendtgørelsen, m.v. meddele dispensation til et behandlingssted for betaling af gebyr i særlige tilfælde.

Dispensation fra betaling af gebyr vil efter omstændighederne kunne ske f.eks. i tilfælde, hvor et behandlingssted ophører ganske kort ind i det nye år, eller ganske kort tid efter sin registrering.

Et behandlingssted skal altid registreres, medmindre det er undtaget fra registrering, jf. afsnit 1.4. Der er ikke i RBT-bekendtgørelsen hjemmel til, at Styrelsen for Patientsikkerhed kan undtage et behandlingssted fra registreringspligten.

5. Offentliggørelse af oplysninger fra Behandlingsstedsregistret samt tilsynsrapporter og sammenfatninger

Styrelsen for Patientsikkerhed offentliggør på styrelsens hjemmeside oplysninger fra Behandlingsstedsregistret, herunder hvilke behandlingssteder som er registreret samt oplysninger fra registret over underretninger fra behandlingssteder om, at de er undtaget fra registrering, jf. RBT-bekendtgørelsen § 21.

5.1. Styrelsen for Patientsikkerheds offentliggørelse af tilsynsrapporter og sammenfatninger

Styrelsen for Patientsikkerhed offentliggør efter tilsyn på et behandlingssted den seneste tilsynsrapport på sin hjemmeside i 3 år, jf. RBT-bekendtgørelsen § 22 og § 23.

Styrelsen for Patientsikkerhed offentliggør herudover på sin hjemmeside en årlig sammenfatning af observationer og vurderinger som følge af det risikobaserede tilsyn efter sundhedslovens § 213, stk. 2.

5.2. Behandlingssteders pligt til at offentliggøre tilsynsrapporter

Behandlingsstederne skal efter et tilsyn offentliggøre Styrelsen for Patientsikkerheds tilsynsrapporter, jf. RBT-bekendtgørelsen § 24. I praksis er det ejeren af behandlingsstedet, som er ansvarlig for offentliggørelse af tilsynsrapporten.

Behandlingsstedet skal offentliggøre den seneste tilsynsrapport let tilgængeligt, så den er let at finde på behandlingsstedets hjemmeside, hvis behandlingsstedet har en hjemmeside. Desuden skal en skriftlig version af tilsynsrapporten være umiddelbart tilgængelig på behandlingsstedet, så patienterne let kan se den. Har behandlingsstedet en reception, hvor patienterne kommer, vil tilsynsrapporten typisk kunne ligge der.

Offentliggørelse af tilsynsrapporten skal ske i samme 3-årige periode, som rapporten er offentliggjort på Styrelsen for Patientsikkerheds hjemmeside. Offentliggørelsen på behandlingsstedets hjemmeside kan ske ved et link til rapporten på styrelsens hjemmeside.

Behandlingssteder, som f.eks. ambulancetransportvirksomhed, internet-lægetjenester og lignende, som ikke har en behandlingssted, hvor patienterne kommer, skal have den skriftlige version af tilsynsrapporten liggende fremme på den lokalitet, hvorudfra behandlingen sker, så besøgende let kan se den. Det kan f.eks. være i en kontorreception eller i virksomhedens indgangsparti.

Reglerne om offentliggørelse af tilsynsrapporter gælder alle rapporter om tilsyn udført efter 1. januar 2017.

Om strafbarhed for undladelse af at offentliggøre tilsynsrapporten, se afsnit 6.

6. Straffebestemmelser

Et behandlingssted, det vil i praksis sige ejeren, har forpligtelsen til at registrere behandlingsstedet og til at offentliggøre tilsynsrapporter. Ejer kan være en fysisk person eller en juridisk person, eksempelvis i form af et selskab.

Den ejer, det være sig en fysisk eller juridisk person, der undlader at efterkomme en forpligtelse til at registrere et behandlingssted eller offentliggøre en tilsynsrapport vedrørende det seneste tilsyn, straffes med bøde, medmindre højere straf er fastsat i lovgivningen. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel, jf. RBT-bekendtgørelsen § 25.

Ved overtrædelse af ovennævnte regler vil Styrelsen for Patientsikkerhed bede politiet om at rejse tiltale mod behandlingsstedet med henblik på bødestraf.

7. Overgangsregler og ophævelse af tidligere vejledning

Regionale behandlingssteder i registreringskategori 1 skal være registreret i Behandlingsstedsregistret senest den 31. december 2018, jf. RBT-bekendtgørelsen § 26, stk. 3.

Behandlingssteder, der er etableret efter den 30. juni 2018, og som er undtaget fra registreringspligt, skal underrette Styrelsen for Patientsikkerhed om virksomheden senest den 15. december 2018, jf. RBT-bekendtgørelsen § 26, stk. 6.

Registrerede behandlingssteder skal, jf. RBT-bekendtgørelsen § 26, stk. 7, senest den 15. december 2019 registrere, om der udføres behandling på behandlingsstedets adresse (behandlingsstedsregister-oplysning 3). Behandlingssteder skal desuden, hvis det er relevant for dem af hensyn til gebyropkrævningen, registrere:

- Om behandlingsstedet har en forventet årlig omsætning på mellem 25.001 og 50.000 kr. (i 2018 pris- og lønniveau), når behandlingsstedet er omfattet af reglerne om halvt gebyr.
- Om behandlingsstedet kun udfører sundhedsfaglig behandling ved frivillige ulønnede sundhedspersoner, når det er tilfældet.
- Behandlingsstedets e-mailadresse til modtagelse af faktura på gebyr og henvendelser vedrørende registrering og gebyr, herunder når behandlingsstedet ikke har en e-Boks.

Behandlingssteder, der efter de nye regler ikke anses som behandlingssteder, jf. afsnit 1.2.4., eller er undtaget fra registrering, jf. afsnit 1.4., og som er registreret i Behandlingsstedregistret og har betalt gebyr for 2017 og/eller 2018, kan ved henvendelse til Styrelsen for Patientsikkerhed få refunderet dette gebyr. Det forudsætter dog, at de forinden har afregistreret behandlingsstedet. For behandlingssteder undtaget fra registrering forudsætter det endvidere, at de har underrettet styrelsen om virksomheden, jf. RBT-bekendtgørelsen § 26, stk. 5.

Registreringspligtige behandlingssteder, som er omfattet af reglerne om halvt gebyr eller er undtaget fra gebyr, jf. afsnit 2. og afsnit 4.2.1., og som er registreret i Behandlingsstedregistret og har betalt gebyr for 2017 og 2018, kan ved henvendelse til Styrelsen for Patientsikkerhed få refunderet halvdelen af det betalte gebyr eller hele gebyret. Det forudsætter dog, at de forinden har registreret oplysninger om virksomhedens omsætning i Behandlingsstedsregistret, jf. behandlingsstedsregister-oplysning nr. 12 eller om, at virksomheden kun udfører frivillig ulønnet sundhedsfaglig behandling, jf. behandlingsstedsregister-oplysning nr. 13.

Denne vejledning præciserer reglerne i bekendtgørelse nr. 976 af 27. juni 2018 om registrering af, underretning om og tilsyn med offentlige og private behandlingssteder m.v., der træder i kraft den 1. juli 2018. Vejledningen erstatter vejledning nr. 10202 af 1. december 2017 om registrering af og tilsyn med offentlige og private behandlingssteder samt offentliggørelse af tilsynsrapporter m.v., der hermed ophæves.

Styrelsen for Patientsikkerhed, den XX september 2018